दित्योऽग्रिहोत्रम्" [५] इति॥ एकाहं ह्यहं वा केनापि निमित्तेन प्रतिबद्धाः मन्तोऽग्रिहोत्रं तदीयाः केऽपि न जुइति॥

दति श्रीमायनाचार्यविरचिते माधवीये वेदार्थप्रकाशे रूप्णयजुन्नाह्मणे दितीयकाण्डे प्रथमप्रपाठके षष्ठाऽनुवाकः॥ ॥ ६॥

श्रथ सप्तमाऽन्वाकः।

षष्ठे होमाभावप्रतीकारोऽभिह्तिः। सप्तमे होतव्यस्य इ-विषाऽवस्थाभेदेन देवता प्रियतं प्रशंसार्थमन्मन्धानार्थञ्च दर्श-यति। "रीद्रं गवि। वाययम्पसृष्टम्। त्रात्रिनं दुह्यमानम्। माम्यं दुग्धम्। वारुणमधित्रितम्। वैश्वदेवाभिन्दवः। पाषण-मुदन्तम्। सार्खतं विव्यन्दमानम्। मैत्र श्ररः। धातुर-दासितम्॥ वृद्दस्पतेरुन्नीतम्। सवितुः प्रक्रान्तम्। द्यावा-पृथियः चियमाणम्। ऐन्द्राग्रम्पमन्नम्। त्र्रग्नेः पूर्वाज्ञतिः। प्रजापतेरुत्तरा। ऐन्द्र इतम् [१] दति॥ पया यदा गवि तिष्ठति तदा रुद्र स्व प्रियम्। वत्सेनापसृष्टं चेास्यमाणं वायाः -प्रियम्। दो इनेन त्रापन्नमित्रानाः प्रियम्। दो हादुद्धं सामस्य प्रियम्। वद्धाविधित्रितं वरूणस्य प्रियम्। दर्था चे स्थमाणस्य पयमः ये विन्दवस्ते विश्वेषां देवानां प्रियाः । तापाधि-क्येन पाचस्यान्तपर्यन्तं यदुद्गमनं तत्पूष्णः प्रियम्। उत्सिकस्य पाचगतप्रदेशोषु मर्बेषु विविधं स्थन्दनं प्रसर्णं यत्तासर्ख-त्याः प्रियम्। चीरमध्ये घनीभृतं यच्छरः सारं तिमात्रस्य प्रियम्। पाकादूर्द्धमुदासितं धातुः प्रियम्। सुचुन्नोतं वृह-